

தானியேலின் புத்தகம் - நூற்று எழுபத்தொன்பது

நள்ளிரவுக் கூக்குரலும் ரோமின் தீர்க்கதரிசனப் பங்கும்:
தானியேல் புத்தகத்தில் கடைசி நாட்களின் வெளிப்படுத்தல்

Jeff Pippenger
2024-04-09

இப்போது நாம் பரிசுத்தமான நிலத்தில் நிற்கிறோம்; ஏனெனில் தானியேல் புத்தகத்தின் அடிப்படையில், நூற்று நாற்பத்திநாலாயிரம் பேருக்கான நடுநிசி முழக்கத்தை எடுத்துக்காட்டும் வசனங்களுக்கு நாம் வந்திருக்கிறோம். அந்த வசனங்கள் உயர்த்தப்படுகிற கொடியின் அடையாளமுத்திரையிடுதலையும் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. இவை தானியேல் புத்தகத்தில் கடைசி நாட்களுடன் தொடர்புடையதாய், முத்திரை நீக்கப்பட்ட பகுதியான வசனங்கள் ஆகும்; மேலும், சோதனைக்காலம் பதினாறாம் வசனத்தில் முடிவடைவதற்கு அப்போதும் முன்பாக, "காலம் சமீபமாயிருக்கிறது" என்னும் வேளையில் முத்திரை நீக்கப்படுகிற இயேசு கிறிஸ்துவின் வெளிப்பாட்டைப் பற்றிய தானியேலின் உரைப்பாட்டையும் இவை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றன.

பதினொன்றாம் அதிகாரத்தின் பதினான்காம் வசனத்தில் சித்தரிக்கப்பட்டிருப்பதுபோல், தரிசனத்தை நிலைநிறுத்துவது ரோமாவே ஆகும்; ஆகையால் பதினொன்றாம் முதல் பதினைந்தாம் வசனங்கள் வரை நாம் முன்னேறும் போது ரோமாவை நெருக்கமாக ஆராய்வது முக்கியமானதாகும்; ஏனெனில் "தரிசனம் இல்லாத இடத்தில் ஜனங்கள் அழிவார்கள்," மேலும் ஏசாயா அதிகாரம் ஏழு, வசனங்கள் எட்டு மற்றும் ஒன்பதை நீங்கள் விசுவாசிக்காவிட்டால், "நிச்சயமாக நீங்கள் நிலைநிறுத்தப்படமாட்டீர்கள்."

உரியாஸ்மித் தமது *Daniel and the Revelation* என்னும் நூலில் ஒரு தீர்க்கதரிசன விதியை குறைந்தது நான்கு முறை குறிப்பிடுகிறார். அந்த விதியின்படி, ஒரு தீர்க்கதரிசன வல்லமை, அது தேவனுடைய ஜனங்களோடு "இணைக்கப்படும்" வரையில், தீர்க்கதரிசனத்தில் அடையாளப்படுத்தப்படாது. அவர் அதனை முதன்முதலில் குறிப்பிடுவது, பாபிலோன் தீர்க்கதரிசனச் சாட்சியத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்படுவதுடன் தொடர்புபடுத்தியே ஆகும்.

"தீர்க்கதரிசனத்தி ல் ஜாதி கள் கு றி ப்பி ட்ப்படு வதை நாம் எதி ர்பார்க்கலாம் என்ற வி ளக்கவி யலி ன் ஒரு தெளிவான வி தி இது வாகு ம்: அவர்கள் தேவனு டைய ஜனங்களோடு அத்தனை அளவு க்கு தொடர்பு படு ம்போது , பரிசு த்த வரலாற்றி ன் பதி வு கள் பூ ரணமடைய அவர்களைப் பற்றி யகு றி ப்பி டு தல் அவசி யமாகி றது ." உரையாஸ்மி

குறைந்தது மற்ற மூன்று இடங்களிலும் ஸ்மித் அந்த விதியைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார்; அந்த மூன்றிலும் அவர் யூதர்களின் “உடன்படிக்கையை” சுட்டிக்காட்டுகிறார். ஆனால் ஒரு குறிப்பில், அந்த உடன்படிக்கை கி.மு. 162 ஆம் ஆண்டில் நிறைவேறியது என்று அவர் அடையாளப்படுத்துகிறார்; மற்ற இரண்டு குறிப்புகள், யூதர்களும் ரோமாவும் செய்த “உடன்படிக்கை” கி.மு. 161 ஆம் ஆண்டிலே நிறைவேறியது என்று அடையாளப்படுத்தும் நவீன வரலாற்றாசிரியர்களுடன் ஒத்துப்போகின்றன.

“பூமியிலுள்ள அரசாட்சிகள் தேவனுடைய ஜனங்களோடு ஏதோ ஒரு வகையில் தொடர்புபடும்வரை அவை தீர்க்கதரிசனத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்படுவதில்லை என்பதை வாசகருக்கு நினைவூட்டுவது அவசியமற்றதாகும். கி.மு. 161-ஆம் ஆண்டில் நிகழ்ந்த புகழ்பெற்ற யூதக் கூட்டிணைப்பின் மூலம், அக்காலத்தில் தேவனுடைய ஜனங்களாக இருந்த யூதர்களோடு ரோம் தொடர்புபட்டது. 1 Maccabees 8; Josephus’s Antiquities, book 12, chapter 10, section 6; Prideaux, Vol. II, page 166. ஆனால் இதற்கு ஏழு ஆண்டுகள் முன்பு, அதாவது கி.மு. 168-இல், ரோம் மாசிடோனியாவை வென்று, அந்த நாட்டைத் தன் பேரரசின் ஒரு பகுதியாக மாற்றியிருந்தது. ஆகையால், ஆட்டுக்கடாவின் ஜெயிக்கப்பட்ட மாசிடோனிய கொம்பிலிருந்து அது பிற திசைகளில் புதிய ஜெயங்களுக்காக முன்னேறிக்கொண்டிருக்கிற தருணத்திலேயே, ரோம் தீர்க்கதரிசனத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்படுகிறது. எனவே, அது தீர்க்கதரிசிக்குத் தோன்றியபடியும், அல்லது இந்தத் தீர்க்கதரிசனத்தில் முறையாகச் சொல்லப்படுவதுபடியும், ஆட்டுக்கடாவின் கொம்புகளில் ஒன்றிலிருந்து வெளிப்பட்டதாகும்.” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 175.

ஆனால் ஸ்மித் அதுவும் கி.மு. 162 என்று கூறுகிறார்.

“அதே அதிகாரம் பரிசுத்த தேசத்திலும் நிலைத்து நின்று, அதையும் அழிக்க வேண்டியிருந்தது. கி.மு. 162-ஆம் ஆண்டில் உடன்படிக்கையின் மூலம் ரோமா, தேவனுடைய ஜனங்களாகிய யூதர்களுடன் தொடர்புபெற்றது; அந்த நாள்முதல் அது தீர்க்கதரிசன கால அட்டவணையில் ஒரு முக்கியமான இடத்தை வகிக்கிறது. இருப்பினும், யூதேயாவின் மீது அது நிஜமான வெற்றிகொள்ளுதலால் அதிகாரத்தைப் பெற்றது கி.மு. 63-ஆம் ஆண்டில்தான்; அப்பொழுது அது பின்வரும் முறையில் நிகழ்ந்தது.” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 259.

பின்னர், அந்த நிகழ்வை அவர் மூன்றாவது முறையாகக் குறிப்பிடும் போது, அவர் மீண்டும் கி.மு. 161 என்று கூறுகிறார்.

“சாம்ராஜ்யத்தின் உலகியலான நிகழ்வுகளின் வழியாக எங்களை எழுபது வாரங்களின் முடிவுவரை அழைத்துச் சென்ற பின்பு, தீர்க்கதரிசி, 23ஆம் வசனத்தில், கி.மு. 161-இல் யூதர்களின் உடன்படிக்கையின் மூலம் ரோமர்கள் தேவனுடைய ஜனங்களுடன் நேரடியாக இணைக்கப்பட்ட காலத்திற்குத்திரும்ப எங்களை

அழைத்துச் செல்கிறார்; அந்தப்புள்ளியிலிருந்து பின்னர் நிகழ்வுகள் நேரடியான தொடர்ச்சியில் சபையின் இறுதியான வெற்றியின்புறத்தேவனுடைய நித்திய ராஜ்யம் நிறுவப்படுவதென்பதும் எங்களை அழைத்துச் செல்கிறார். சீரிய அரசர்களால் மிகக்கடுமையாக ஒடுக்கப்பட்டிருந்த யூதர்கள், ரோமரின் உதவியை வேண்டிக் கொள்வதற்கும், அவர்களுடன் 'நட்பு' மிகுந்த னைப்பு மிக கொண்ட ஒரு உடன்படிக்கையில்தங்களை இணைத்துக்கொள்வதற்கும் ஒரு தூதுக்குழு வைரோமாவிடமிருந்து அனுப்பினார். 1 Maccabees 8; Prideaux, II, 234 Josephus's Antiquities, book 12, chapter 10, section 6. ரோமர் யூதர்களின் வேண்டு கோளை ஏற்று, பின்வரும் சொற்களில் அமைந்த ஒரு ஆணையை அவர்களுக்கு வழங்கினார்:—

“யூதர் ஜாதியினருடன் பரஸ்பர உதவியும் நட்பும் கொண்ட உடன்படிக்கையைச் சார்ந்த சபையின் ஆணை. ரோமரின் ஆட்சிக்குட்பட்ட எவருக்கும் யூதர் ஜாதியினருக்கு விரோதமாகப் போர் செய்யவும், அல்லது தானியமோ கப்பல்களோ பணமோ அனுப்புவதன்மூலம் அப்படிச் செய்வோருக்கு உதவவும் சட்டப்படி அனுமதி இருக்காது; மேலும் யூதர்மேல் ஏதேனும் தாக்குதல் நடத்தப்பட்டால், ரோமர் தமக்குச் சக்தியுள்ளவரையில் அவர்களுக்கு உதவுவார்கள்; அதுபோலவே, ரோமர்மேல் ஏதேனும் தாக்குதல் நடத்தப்பட்டால், யூதர் அவர்களுக்கு உதவுவார்கள். மேலும், இந்த உதவி உடன்படிக்கையில் யூதர் ஏதாவது சேர்க்கவோ அல்லது அதிலிருந்து ஏதாவது நீக்கவோ விரும்பினால், அது ரோமரின் பொதுச் சம்மதத்துடன் செய்யப்பட வேண்டும். இவ்வாறு செய்யப்படும் எந்தச் சேர்க்கையும் செல்லுபடியாக இருக்கும்.” ‘இந்த ஆணை,’ என்று யோசீபஸ் கூறுகிறார், ‘யோவானின் குமாரனாகிய யூபோலேமுஸாலும், எலியாசரின் குமாரனாகிய யாசோனாலும் எழுதப்பட்டது; அந்நாளில் யூதர் ஜாதியின் பிரதான ஆசாரியனாக யூதாஸ் இருந்தான், அவனுடைய சகோதரனாகிய சிமோன் படைத்தளபதியாக இருந்தான். ரோமர் யூதருடன் செய்த முதல் உடன்படிக்கை இதுவே; இது இவ்விதமாக நடத்தப்பட்டது.” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 271.

ஸ்திரீ த் 162 கி .மு . என்பதை ஏன் மேற்கோளிட்டார் என்பதை விளக்குவது என்பது பொறுப்பு அல்ல; அது ஒரு தட்டச்சுப்பிழையாக இருந்திருக்கலாம் என்பதற்கு து கோளைத்தவிசை. என்கருத்து, அவர் “தேவனுடைய ஜனங்களோடு அந்நிய ஜாதிகள் அவ்வளவு தொடர்புடையவர்களாகி, அவர்களைப் பற்றிய குறிப்பிடுதல் பனிதவரலாற்றின்பதிவுகளைப்பூர்த்தி செய்வது அவசியமாகும் போது, தீர்க்கதரிசனத்தில்தவர்கள் குறிப்பிடப்படுவது என நாம் எதிர்பார்க்கலாம் என்ற விளக்கவுரையின் வெளிப்படையான ஒரு விதி” என்று அடையாளப்படுத்துகிறதற்கு அவர் அளிக்கும் வலியுறுத்தலைச் சுட்டிக்காட்டுவதாகும். ஸ்திரீ த் அந்த விதியை வலியுறுத்துமபோது, 161 கி .மு . இல் இருபத்து மூன்றாம் வசனத்தி “உடன்படிக்கை”யின்போது ரோம்தேவனுடைய ஜனங்களோடு தொடர்புபட்டதாக அவர் அடையாளப்படுத்துகிறார்; ஆனாலும், 161

கி .மு .க்கு மு ப்பத்தொன்பது ஆண்டு கள் மு ன்பாகி ய 200 கி .மு .இலே
ரோம்மு தன்மு றையாக தீ ர்க்கதரிசன வர்ணனையி ல்
அறி மு கப்படு த்தப்படு கி றது என்று ம்ஸ்மி த் அடையாளப்படு த்து கி

“இப்போது ஒரு புதிய வல்லமை அறிமுகப்படுத்தப்படுகிறது,—‘உன்
ஜனத்தின் கொள்ளைக்காரர்கள்;’ சொல்லாட்சிப்படி, என்று பிஷப்
நியூட்டன் கூறுகிறார், ‘உன் ஜனத்தின் உடைப்பவர்கள்.’ டைபர்
நதிக்கரையில் தொலைவில், ஒரு ராஜ்யம் உயர்வாசையுள்ள
முயற்சிகளாலும் இருண்ட சூழ்ச்சிகளாலும் தன்னைத்தானே
வளர்த்துக்கொண்டிருந்தது. ஆரம்பத்தில் சிறியதாயும் பலவீனமாயும்
இருந்த அது, ஆச்சரியமான வேகத்தில் வலிமையிலும் வீரியத்திலும்
வளர்ந்து, தன் வல்லமையைச் சோதித்துப் பார்க்கவும், தன்
போர்க்கரத்தின் வீரியத்தைப் பரிசோதிக்கவும், எச்சரிக்கையோடு
இங்கும் அங்கும் விரிந்துசென்றது; இவ்வாறு, தன் சக்தியை
உணர்ந்தபின், பூமியின் ஜாதிகளின் நடுவே தைரியமாகத்
தலைநிமிர்ந்து, அவர்களின் காரியங்களின் தலைமையை வெல்ல
முடியாத கையால் பற்றிக்கொண்டது. அப்போதுமுதல் ரோம் என்னும்
பெயர் வரலாற்றுப் பக்கத்தில் நிலைபெறுகிறது; உலகின்
காரியங்களை நீண்ட யுகங்களாகக் கட்டுப்படுத்தவும், காலத்தின்
முடிவுவரையும் ஜாதிகளின் நடுவே வல்லமையான தாக்கத்தைச்
செலுத்தவும் விதிக்கப்பட்டதாக.”

“ரோமா பேசினது; அப்பொழுது சிரியாவும் மகெதோனியாவும் தங்கள்
கனவின் தோற்றத்தில் விரைவில் ஒரு மாற்றம் வந்து கொண்டிருப்பதை
கண்டன. எகிப்தின் இளைய ராஜாவுக்காக ரோமர் தலையிட்டனர்;
அந்தியோகசும் பிலிப்பும் திட்டமிட்டிருந்த அழிவிலிருந்து அவன்
பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்று அவர்கள் உறுதியாக
நிர்ணயித்திருந்தனர். இது கி.மு. 200 ஆம் ஆண்டு; சிரியா மற்றும்
எகிப்தின் விவகாரங்களில் ரோமர் செய்த முதல் முக்கியமான
தலையீடுகளில் இதுவும் ஒன்றாக இருந்தது.” Uriah Smith, Daniel and the
Revelation, 256.

தீ ர்க்கதரிசன வர்ணனையி ல் ரோம்மு தன்மு தலாக கி .மு . 200 ஆம்
ஆண்டி ல் அறி மு கப்படு த்தப்படு கி றது ; மேலு ம், பதி னான்காம் வசனம்
காணப்படு ம் அந்த அறி மு கமே, தானியேல் நூ ல்மு மு வதி லு ம் ரோமை
சு ட்டி க்காட்டு ம்மி கமு க்கி யமான கு றி ப்பாகு ம்; ஏனெனில் தரிசனத்
நிலைநிறு த்து ம்சி ன்னமாக ரோமை வரையறு க்கு ம் வசனம் அது வே
ஆகு ம். ஸ்மி த் ஏன் இப்படி ப்பட்ட ஒரு தீ ர்க்கதரிசன வி தி யை
வலி யு று த்தி யபடி யே, கி .மு . 161 ஆம் ஆண்டைக் கு றி ப்பி டு கி றா
சமயம் கி .மு . 200 ஆம் ஆண்டையே ரோமி ன் வல்லமை
“அறி மு கப்படு த்தப்பட்ட” தரு ணமாகவு ம் அடையாளப்படு த்து கி றார்
என்பது நான் தீ ர்க்க வி ரு ம்பு ம்பி ரச்சி னையல்ல. நான் தீ ர்க்கப்பட
வேண்டி ய ஒரு கேள்வி யைமு ன்வைக்க வேண்டு மென்றால், ஸ்மி த்
வரையறு த்து ள்ள அந்த வி தி செல்லத்தக்கதா இல்லையா என்பதே அது .

அது செல்லத்தக்கதெனில், பதி னான்காம் வசனம் கி .மு . 161 ஆம் ஆண்டி ன் உடன்படி க்கைக்கு மு ன்பாக நிகழ்ந்த யூ தர்களு டனான ஒரு தொடர்பைக் கொண்டி ரு க்க வேண்டு ம் என்று நான் வாதி ப்பேன்.

பதின்மூன்றாம் வசனத்திலிருந்து பதினைந்தாம் வசனம் வரையிலான வரலாறு, கடைசி நாட்களில் பாப்பரசர் ரோம் தீர்க்கதரிசன வரலாற்றிற்குள் நுழைந்து வருகிற ஒரு வரலாற்றைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது என்பதை நான் புரிந்துகொள்கிறேன்; மேலும், அந்த வரலாற்றில் தேவனுடைய ஜனங்களாகிய ஐக்கிய அமெரிக்காவோடு தொடர்புடையவளாகவே அவள் அப்படிச் செய்கிறாள். ஏனெனில் இயேசு எப்போதும் முடிவை ஆரம்பத்தின் மூலம் விளக்கிக் காட்டுகிறார்; ஆகையால், கி.மு. 200 ஆம் ஆண்டில், பகானிய ரோம் வரலாற்றிற்குள் வந்தபோது, அந்த வரலாற்றிலிருந்த தேவனுடைய ஜனங்களோடு அதற்கு ஒரு தொடர்பு இருந்திருக்க வேண்டும். ஆகவே, கி.மு. 200 ஆம் ஆண்டில் ரோமுக்கும் யூதர்களுக்கும் இடையில் நேரடி தொடர்பொன்றையும் அவர் கண்டுபிடிக்கவில்லை என்றாலும், ஸ்மித்தின் விதியுடன் நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன்.

பதினொன்றாம் மற்றும் பன்னிரண்டாம் வசனங்கள், கி.மு. 217-ஆம் ஆண்டில், "மகான்" எனவும் அழைக்கப்பட்ட அந்தியோகுஸ் III மக்னஸ் தலைமையிலான செலூக்கியப் பேரரசுக்கும், அரசன் தால்மி IV பிலோபாதோர் தலைமையிலான எகிப்தின் தால்மிய இராச்சியத்துக்கும் இடையே நிகழ்ந்த ராபியா போரின் வெற்றியையும் அதன் பின்னணியையும் அடையாளப்படுத்துகின்றன. இந்தப் போர், தால்மிய மற்றும் செலூக்கிய இராச்சியங்களுக்கிடையில் போட்டியிடப்பட்ட பிரதேசங்களான கோய்லே-சிரியா (தென் சிரியா) மற்றும் தென் பாலஸ்தீனத்தின் மீதான கட்டுப்பாட்டிற்கான போராட்டத்தின் போது நிகழ்ந்தது. ராபியாவில் தால்மி IV பிலோபாதோர் பெற்ற வெற்றி, கோய்லே-சிரியா மற்றும் தென் பாலஸ்தீனத்தின் மீதான கட்டுப்பாட்டை அவர் ஒரு காலத்திற்கு தக்கவைத்துக் கொள்ள அனுமதித்தது.

பின்னர் பதினேழு ஆண்டுகள் கழித்து கி.மு. 200-இல் நிகழ்ந்த பானியம் போர், "மவுண்ட் பானியம் போர்" என்றும் "பனேயாஸ் போர்" என்றும் அறியப்படும் இந்த யுத்தம், அரசன் அந்தியோகுஸ் III தலைமையிலான செலூக்கிய பேரரசுக்கும், அரசன் தாலமி V தலைமையிலான எகிப்தின் தாலமிய இராச்சியத்திற்கும் இடையில் நடைபெற்றது.

முப்பத்து ஒரு ஆண்டுகள் கழித்து, கி.மு. 167 ஆம் ஆண்டில், யூதர்களின் மதச்சடங்குகளை ஒடுக்கியும் ஹெலெனியக் கலாச்சாரத்தைத் திணிக்கவும் செலூசிட் பேரரசு மேற்கொண்ட முயற்சிகளுக்கு எதிரான யூதப் புரட்சியான மக்கபேயர் கிளர்ச்சி, இன்றைய நவீன இஸ்ரவேல் நாட்டின் எல்லைக்குள் உள்ள யூதேயா பிராந்தியத்தில் அமைந்திருந்த மோதேயின் என்னும் சிற்றூரில் ஆரம்பமானது.

இங்கு குறிப்பிடப்படுகிற நிகழ்வு, கிரேக்கச் செலூசி ஆட்சியாளரான புக்ஸ்பெற்ற அந்தி யோகஸ் IV எபி பாணேஸ் தொடர்புடையதாகும்; அவர் யூத மக்கள்மீது கடுமையான ஹெலெனிய மரபுகளைத் திணித்திருந்த அவற்றில், யூத மதச் சடங்குகளைக் கடைப்பிடிப்பதற்கான தடைமற்றும்கூட ஒரு சலேமிலிருந்த ஆலயத்தின் தீட்டுப்படுத்தலும்கூட அடங்கும். தன் அரசாணைகளை அமல்படுத்துகின்றோக்கில், அந்தி யோகஸ் பல நகரங்களுக்கு மக்கிராமங்களுக்கு மத்தன்பிரதிநிதிகளை அனுப்பி அங்கிருந்த யூதக்குடியிருப்பாளர்கள் தன்கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிவதற்கு அவர்களை வற்புறுத்தச் செய்தான்.

மோதேயீனில், செலூசிது அதிகாரிகளில் ஒருவன், யூதர் குடியிருப்போரைக் அந்நியத் தெய்வாராதனைச் சடங்குகளில் பங்கேற்கவும் கிரேக்கத் தெய்வங்களுக்கு பலிகள் செலுத்தவும் கட்டளையிட்டு, அரசனின் ஆணையை அமல்படுத்துவதற்காக வந்தான். மத்தத்தியா எனப்பட்ட வயதான யூத ஆசாரியர் அந்த ஆணைக்குக் கீழ்ப்படைய மறுத்து, பலி செலுத்த முன்வந்த ஒரு யூதனையும் அந்த செலூசிது அதிகாரியையும் கொன்றார். மத்தத்தியாவும் அவரது குடும்பத்தாரும் காட்டிய இந்த எதிர்ப்புச் செயல், செலூசிது ஆட்சிக்கு எதிரான மக்கபேயர் கிளர்ச்சியின் தொடக்கத்தைக் குறித்தது.

யூதாஸ் மக்கபேயுவையும் உட்படுத்தி மத்தத்தியாஸும் அவரது ஐந்து மகன்களும் மலைப்பகுதிகளுக்குத் தப்பிச் சென்று, செலூக்கியர் படைகளுக்கு எதிராக ஒரு கெரில்லா போரினைத் தொடங்கினர். அந்தப் புரட்சி பின்னர் வலிமையிலும் ஆதரவிலும் வளர்ந்து, செலூக்கியருக்கு எதிராக தொடர்ச்சியான இராணுவ வெற்றிகளுக்குக் காரணமானது.

கி.மு. 167 ஆம் ஆண்டில் மோதேயீனில் நிகழ்ந்த சம்பவங்கள், யூத வரலாற்றில் ஒரு தீர்மானகரமான திருப்புமுனையாக இருந்து, மக்கபேயர் கிளர்ச்சியின் தொடக்கத்தையும், அந்நிய ஆட்சிக்கு எதிராக மதச் சுதந்திரத்திற்கும் சுயாட்சிக்கும் மேற்கொள்ளப்பட்ட போராட்டத்தையும் குறித்தன. ஹனுக்கா விழாவில் நினைவுகூரப்படும் வரலாற்றுச் சம்பவத்தை அடையாளப்படுத்தும் ஒரு சலேமில்லுள்ள இரண்டாம் ஆலயத்தின் மறுபிரதிஷ்டை, கி.மு. 164 ஆம் ஆண்டில், இருபத்துமூன்றாம் வசனத்தில் கூறப்படும் "உடன்படிக்கை"க்கு மூன்று ஆண்டுகள் முன்னர் நிகழ்ந்தது.

ஒரு சலேமையும்கூட ஆலயத்தையும்கூட மீட்டுக்கொண்டபின், மக்கபேயர் ஆலயத்தை அஜாதி யாரின் அசுத்தப்படுத்துதல்களிலிருந்து சுத்திகரித்து அதனை அதன் உரிய மதச்சார்ந்த பயன்பாட்டிற்கு மீளநிறுவினார். மரபின்படி, அவர்கள் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட எண்ணெயின் ஒரே ஒரு குடுவையையே கண்டுபிடித்தனர்; அது மேனோராவை ஒரே ஒரு நாளை மட்டுமே ஏற்று வதற்கு போதுமானதாக இருந்தது. உண்மையில், அந்த நிகழ்வின்கான சமகால வரலாற்றுச்சாட்சி எதுவும்கூட இல்லை; ஆறாம் நூற்றாண்டில்தான் அந்த யூதக்கட்டுக்கதை இலக்கியத்தில்

காணப்படுகிறது. சகோதரி வைட், விசுவாசதுரோகம் செய்த யூதச் சபையை கத்தோலிக்கச் சபையுடன் ஒப்பிட்டு, குறிப்பாக இரு சபைகளுமதத்தை மனித வழக்கங்களிலும் மரபுகளிலும் அடிப்படையாக்குகின்றன என்பதை வலியுறுத்துகிறார். போப்பரசர் சபையின் வரலாற்றிற்குள் உபலவிதமாகப் புனையப்பட்ட அதிசயங்கள் போலவே, ஒரு நாளுக்கான எண்ணெய் எட்டு நாட்கள் நீடித்ததாகிய கட்டுக்கதைக்கும்தவரலாற்றுச் சாட்சி இல்லை.

தானியேல் அதிகாரம் பதினொன்றின் பத்தாம் வசனம், நாற்பதாம் வசனத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள மூன்று போர்களில் முதலாவது போரைக் கண்டறிகிறது; அந்த மூன்றையும் நான் முன்பே ஒரு குளிர் போரின் மூன்று போர்களாகவும், அதே போல் மூன்று பிரதிநிதிப் போர்களாகவும் அடையாளப்படுத்தியுள்ளேன். இந்த மூன்று போர்களில் இரண்டாவது போராகிய உக்ரைன் போரைக் குளிர் போராக நான் வரையறுத்ததை ஒரு சகோதரி கேள்வி எழுப்பினார்; ஏனெனில், அவர் சரியாகச் சுட்டிக்காட்டியபடி, அதில் மிகுதியான மரணமும் அழிவும் ஏற்பட்டுள்ளது. முந்தைய கட்டுரைகளில் நான் "குளிர் போர்" என வரையறுத்த இந்த மூன்று போர்கள், வெளிப்படுத்தல் பதிமூன்றின் பூமி மிருகத்தின் வரலாற்றின்போது நிகழும் மூன்று உலகப் போர்களிலிருந்து இம்மூன்று போர்களை வேறுபடுத்திக் காட்டுவதற்காகவே அந்தச் சொற்களில் வரையறுக்கப்பட்டன. இந்த மூன்று போர்கள் பிரதிநிதிப் போர்களாகும்; அவையும் அப்படியே வரையறுக்கப்பட்டுள்ளன.

இக்கட்டுரைகளில் இனிமேலும், சூடானப் போரைக் குளிர் போராக அடையாளப்படுத்துவதிலுள்ள முரண்பாட்டை நீக்குவதற்காக, அந்த மூன்று போர்களை "நாற்பதாம் வசனத்தின் மூன்று போர்கள்" அல்லது பிரதிநிதிப் போர்கள் என்று அடையாளப்படுத்த நினைக்கிறேன். என் வரையறைப்படி, நாற்பதாம் வசனத்தின் மூன்று போர்களில், நாற்பதாம் வசனத்தின் ஒரு பகுதியாகிய 1798-ஆம் ஆண்டுப் போர் சேர்க்கப்படவில்லை; மாறாக, 1989-இல் காலத்தின் முடிவிலிருந்து நாற்பத்தொன்றாம் வசனத்தின் ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டம் வரையிலான அந்த மூன்று போர்களே அதில் அடங்கும். அந்த மூன்று போர்களை, வடக்கின் ராஜாவுக்கும் தெற்கின் ராஜாவுக்கும் இடையிலான யுத்தத்தின் சூழலில் நிகழ்த்தப்படுகின்ற பிரதிநிதிப் போர்களாகவே இன்னும் துல்லியமாக அடையாளப்படுத்த வேண்டும்; நாற்பதாம் வசனத்தின் வரலாற்றில், அவை கத்தோலிக்க மதம் (வடக்கின் ராஜா) மற்றும் கம்யூனிசம் (தெற்கின் ராஜா) ஆகியவற்றுக்கிடையிலான யுத்தத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றன.

அந்த மூன்று போர்களில் முதலாவது, 1989 ஆம் ஆண்டில் கத்தோலிக்க மதம் கம்யூனிசத்தின் மீது பெற்ற வெற்றியைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது அப்போது பாப்பரசாட்சி, ஐக்கிய அமெரிக்காவால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்ட தனது பிரதிநிதி இராணுவத்துடன்

இணைந்து , 1989 இல் சோவியத் ஒன்றியத்தைச் சாய்த்தொழி த்தது ; ஆயினும் ரஷ்யா, அதாவது தலை (அல்லது "அரண்"), நிலைத்தபடியே விடப்பட்டது . தற்போதைய உக்ரைன் போர் மீண்டும்கூடுதலாகியுள்ளதால் கத்தோலிக்க மதத்துக்கு மிகமையான அச்சம் இருக்கிறது ; ஆகவே இத்தாலியில் பாப்பரசாட்சி , ரஷ்யாவுக்கு எதிராக உக்ரைன் அரசாங்கத்தை தனது பிரதிநிதியாகப் பயன்படுத்துவதோடு , பாப்பரசாட்சியின்முந்தைய பிரதிநிதி வல்லமையான ஐக்கிய அமெரிக்கா உள்ளிட்ட, உலகமயவாத மேற்கு உலகின் மீதமுள்ள ஆதரவையும் உடன் கொண்டுள்ளது . அந்தப் போர்பதினொன்றாம் மற்றும் பன்னிரண்டாம் வசனங்களில் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துப்பட்டுள்ளது ; மேலும் மிகமையான அச்சம் (ரஷ்யா), கத்தோலிக்க மதத்தின் மீது வெற்றி பெறு என்பதை அது சுட்டிக்காட்டுகிறது .

அந்த மூன்று பிரதிநிதிப் போர்களில் மூன்றாவது, பதினைந்தாம் வசனத்தில் பானியம் யுத்தமாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அந்த யுத்தம் ப்ளோலமைய இராச்சியத்திற்கும் (தெற்கின் ராஜா) செலூக்கிய இராச்சியத்திற்கும் (வடக்கின் ராஜா) இடையில் நடைபெற்றது. அந்த யுத்தத்தில் கத்தோலிக்கத்தின் பிரதிநிதி இராணுவம் மீண்டும் ஒருமுறை ஐக்கிய அமெரிக்க நாடுகளே ஆகும்.

1989ஆம் ஆண்டின் முதல் யுத்தத்தில், அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளின் குடியரசுக் கொம்பின் பிரதிநிதி இராணுவம், சோவியத் ஒன்றியத்தின் அரசியல் அமைப்பை வீழ்த்துவதற்காக பாப்பரசாட்சியால் பயன்படுத்தப்பட்டது; அதேவேளையில் அதன் தலைவாகிய (ரஷ்யா) அப்படியே காக்கப்பட்டது. இரண்டாவது யுத்தத்தில், அதாவது உக்ரைனியப் போரில், நாசிகளின் பிரதிநிதி இராணுவம் ரஷ்யாவால் தோற்கடிக்கப்படுகிறது. மூன்றாவது யுத்தத்தில், பாப்பரசாட்சியின் பிரதிநிதி இராணுவமாகிய அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள் மீண்டும் தெற்கின் ராஜாவைத் தோற்கடிக்கிறது.

அந்த மூன்று போர்களும் "சத்தியம்" என்ற முத்திரையைக் கொண்டுள்ளன; அவற்றில் முதல் மற்றும் கடைசி போர்கள், ஐக்கிய அமெரிக்காவின் வெற்றிகரமான பிரதிநிதிப் படையினால் நடத்தப்படுகின்றன. முதல் போரில் தெற்கின் ராஜாவின் தலை அப்படியே விடப்பட்டது; மூன்றாவது போரில், ஐக்கிய அமெரிக்காவின் பிரதிநிதிப் படை, தெற்கின் ராஜாவின் தலைவாக ஆகிறது. இரண்டாவது பிரதிநிதிப் படையும் இரண்டாம் உலகப்போரின் போது பாப்பரசாட்சியின் பிரதிநிதிப் படையாக இருந்தது. இரு நிகழ்வுகளிலும் நாசிசத்தின் பிரதிநிதிப் படை தோற்கடிக்கப்பட்டது; மேலும் தோற்கடிக்கப்படும். முப்படையான ஐக்கியம் நிறைவேறுகின்ற பதினாறாம் வசனத்திற்கு முன்பாக, பாப்பரசாட்சி தன் எதிரிகள் அனைத்தையும் முற்றிலும் அடக்கிவிடுகிறது.

"ப்ளோலெமி [Putin] தன் வெற்றியை நன்றாகப் பயன்படுத்துவதற்குத் தேவையான விவேகத்தை உடையவனாயிருக்கவில்லை. அவன் தன்

வெற்றி யைத் தொடர்ந்து மு ன்னேறி யி ரு ந்தால், அந்தி யோகு வி ன் ராஜ்யத்தி ற்கு ம்தலைவனாகி இரு ப்பான் என்பது சாத்தி யமாக இரு ந்தி ரு க்கு ம்; ஆனால் சி லமி ரட்டல்களையு ம் சி ல அச்சு று த்தல்களையு ம் மட்டு மேசெய்து தி ரு ப்தி யடைந்து , தன் மி ரு கத்தனமான காமவெறி களின் இடையறாதவு ம் கட்டு ப்பாடற்றது மான இன்பவி லாசத்தி ல் தன்னை ஒப்பு க்கொடு க்கு ம்படி அவன் சமாதானம் செய்தான். இவ்வாறாக, தன் சத்து ரு க்களை வென்ற பி ன்னு ம், தன் தீ யவழக்கங்களால் அவன் தோற்கடி க்கப்பட்டான்; மேலு ம், தாம் நிறு வி யி ரு க்கக்கூ டி ய மகத்தா நாமத்தை மறந்து போய், வி ரு ந்து வி ழாக்களிலு ம் காமவெறி நிறைந்த அசு த்தச்செயல்களிலு ம் தன் காலத்தைச் செலவி ட்டான்."

"அவனுடைய வெற்றியின் காரணமாக அவன் இருதயம் உயர்ந்தது; ஆனால் அதினால் அவன் பலப்படுத்தப்படுவதிலிருந்து மிகவும் தொலைவில் இருந்தான்; ஏனெனில் அதனை அவன் இழிவான முறையில் பயன்படுத்தியதினால், அவனுடைய சொந்த குடிமக்களே அவனுக்கு எதிராகக் கிளர்ச்சி செய்தார்கள்." Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 254.

புடினின் வெற்றி அவனுடைய முடிவைக் குறிக்கிறது என்பதற்கான இரண்டாவது சாட்சி, தெற்கு இராஜ்யமான யூதாவின் ராஜாவாகிய உஸ்ஸியா மூலம் காணப்படுகிறது; அவனுடைய இருதயமும் அவன் பெற்ற இராணுவ வெற்றிகளினால் உயர்ந்தது; பின்னர், தொலெமியைப் போலவே, பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் ஆசாரியர்களின் பணியைச் செய்ய முனைந்தான்; அதனால் குஷ்டரோகத்தால் அடிக்கப்பட்டு உடனடியாக அதிகாரத்திலிருந்து நீக்கப்பட்டான். உக்ரைன் போரில் புடினின் வெற்றி, தெற்கின் ராஜாவாகிய அவனுடைய முடிவின் தொடக்கத்தைக் குறிக்கிறது (அதாவது நாத்திகத்தின் ராஜா). அவன் முடிவு, நாற்பதாவது வசனத்தின் தீர்க்கதரிசனத்திலுள்ள தெற்கின் ராஜாவின் (பிரான்ஸ்) தொடக்கத்தால் முன்மாதிரியாகக் காட்டப்பட்டது; அது, தொலெமியிடம் நடந்ததுபோல, தலைமையாட்சியை கவிழ்த்தெறிந்த ஒரு புரட்சியை அடையாளப்படுத்தியது. புடினின் முடிவு, சோவியத் ஒன்றியத்தின் முடிவினாலும் எடுத்துக்காட்டப்பட்டது; அங்கே தலைவராகிய (கோர்பசேவ்) சோவியத் ஒன்றியத்தை கலைத்துவிட்டு, உடனடியாக இறுதிக்கால உலகமய நாத்திகத்தின் சின்னமாகிய ஐக்கிய நாடுகள் சபையில், அதாவது தெற்கின் ராஜாவிடத்தில், ஒரு பதவியை ஏற்றுக்கொண்டான். உக்ரைனில் புடின் பெற்ற வெற்றிக்குப் பிறகு, அவன் வாட்டர்லாவில் நெப்போலியனால், அதன்பின் வந்த நிர்ப்பந்தத் தேசநீக்கத்தினாலும் முன்மாதிரியாகக் காட்டப்படுகிறான்; மேலும், உஸ்ஸியா ராஜா தன் குஷ்டரோகத்துடனும், அதன்பின் வந்த தேசநீக்கத்துடனும்; அதோடு தொலெமியின் மதுவெறி நிறைந்த முடிவினாலும், 1989 ஆம் ஆண்டிலான சோவியத் ஒன்றியத்தின் முடிவினாலும் கூட.

பானியம் யு த்தம் கி .மு .200 ஆம் ஆண்டி ல் நிகழ்ந்தது ; அதே ஆண்டி லேயே ரோம் வெளிப்படையாக வரலாற்றி ல் தலையி டு கி றது . அவர்களின் இந்தச் செரு கல், பதி னாறாம் வசனத்தி ல் சு ட்டி க்காட்டப்பட்டு ம் கி .மு .63 ஆம் ஆண்டி ல் நிறைவேறி யது மான ஒரு சலேமை வெல்வதற்கு மு ன்பாகவே தீ ர்க்கதரிசனக் கதைநடையி ல் இடம்பெறு கி றது ; அப்போது தாம் எகி ப்தி லி ரு ந்த இளைய ராஜாவி ன் பாது காவலர் என்று அது அறி வி வடக்கி ன் ராஜாவு ம் தெற்கி ன் ராஜாவு ம் தொடர்பு டைய நாற்பதாம் வசனத்தி ன் மூ ன்றாவது யு த்தத்தி ல், பாப்பு த்து றைமீ ண்டு ம் வரலாற் தன்னைச் செரு கி க்கொண்டு , ரஷ்யாவி ன் பாது காவலராகத் தோன்று ம். அதே நேரத்தி ல், மு ன்மாதி ரியி ல், பானியம் யு த்தத்தி ல் செலேவ்கு ஸ் தொலெமி யைத் தோற்கடி த்தான்; இதன் மூ லம் நாற்பதாம் வசனத்தி ன் மு தல் மற்றும் ம் கடைசி யு த்தங்களில் பாப்பு த்து றையி ன் பி ரதி நிதி ப் படையாகி ய ஐக்கி ய அமெரிக்கா "எகி ப்தை" (தெற்கி ன் ராஜாவை) தோற்கடி க்கி றது என்பது அடையாளப்படு த்தப்படு கி றது .

கி.மு. 200 ஆம் ஆண்டில், திருவிழாச்சார அமைப்பின் கள்ளவிபச்சாரப் பாடல்களைத் தீரு வேசி பாடத் தொடங்குகிறாள் என்று நாம் சின்னார்த்தமாகப் பார்க்கிறோம்; இது பதினாறாம் வசனத்தில் கூறப்பட்ட ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்தின்போது நிகழும் மும்மடங்கு ஐக்கியத்துக்கு முன்னோட்டமாகும். அதே சமயத்தில், ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் மீது ஐக்கிய அமெரிக்கா மேலாதிக்கம் செலுத்தி, பத்து ராஜாக்களில் முதன்மை ராஜாவாகிய தன் நிலையை உறுதிப்படுத்துகிறது. ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்தின்போது நிறைவேறும் அந்த மும்மடங்கு ஐக்கியத்தின் எல்லா இயக்கவியல்களும் பதினாறாம் வசனத்திற்கு முன்பே நிலைநிறுத்தப்பட்டிருக்கின்றன.

ஐக்கிய நாடுகளால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படும் அந்த மகாவிஷப் பாம்பின் வல்லமையின் அரசியல் அமைப்பு, பதினாறாம் வசனத்தில், தனது அரசியல் அமைப்பை மிருகத்துக்குக் கொடுக்க ஒப்புக்கொள்கிறது; ஆனால் அவ்வாறு செய்வதற்கு முன், பாப்பகம் அந்த மகாவிஷப் பாம்பின் மதத்தை வென்றடைகிறது. புறமதம் மறுமுறை மீண்டும் அகற்றப்பட வேண்டும். புராட்டஸ்டண்டுமதம், ரீகன் ஆண்டுகளில், நாற்பதாம் வசனத்தின் முதல் போரில் அகற்றப்பட்டது; மேலும் கடைசி குடியரசுக் கட்சித் தலைவரின் காலத்தில், 508 ஆம் ஆண்டில் இருந்ததுபோல, அந்த மகாவிஷப் பாம்பின் மதமும் கத்தோலிக்க மதத்தின் கீழ்ப்படிதலுக்குள் கொண்டுவரப்படும். பாப்பகம் சிங்காசனத்தின் மீது அமர்த்தப்படுவதற்கெதிரான எந்த மத எதிர்ப்பையும் அகற்றும் செயல்முறை ரீகன் ஆண்டுகளில் தொடங்கி, டிரம்ப் ஆண்டுகளில் முடிவடைகிறது. கத்தோலிக்க மதத்துக்கு எதிராகத் துரோகமடைந்த புராட்டஸ்டண்டுமதத்தின் எதிர்ப்பு நாற்பதாம் வசனத்தின் முதல் போரில் அகற்றப்பட்டது; ஆவியுலகவாதத்தின் எதிர்ப்பு நாற்பதாம் வசனத்தின் கடைசி போரில் அகற்றப்படும்.

மனித நிகழ்வுகளின் அதே சி க்கலான பரஸ்பரச் செயல்பாட்டி ல், வெளிப்படு த்தி ன வி சேஷம் பதி னேழாம் அதி காரத்தி ன் பத்து ராஜாக்கள் மீ து மதமற்று ம் அரசி யல் அதி காரமாக மதது ரோகப் பு ரொட்டஸ்டண்டி தன்னை நிலைநிறு த்தி க்கொள்ள வேண்டு ம். ஆகையால், பதி னாறாம் வசனத்தி ன் ஞாயி ற்று க்கி ழமைச் சட்டத்தி ற்கு சற்று மு ன், அமெரிக்க ஐக்கி ய நாடு கள் சபையை மேற்கொள்கி ன்ற காலத்தை பானியம் யு த்தம் அடையாளப்படு த்து கி றது .

தீர்க்கதரிசனத்தின் நிலைநிறுத்தப்பட்ட ஒரு விதி என்னவெனில், மகாவிஷப்பாம்பு, மிருகம், பொய்த்தீர்க்கதரிசி ஆகியவற்றில் ஒவ்வொன்றிற்கும் தமக்கே உரிய தனிப்பட்ட தீர்க்கதரிசனக் குணாதிசயங்கள் உள்ளன. அந்தத் தீர்க்கதரிசனக் குணாதிசயங்களில் ஒன்றாக, மிருகம் (கத்தோலிக்கம்) எப்போதும் தீர்க்கதரிசனரீதியாக ரோம் நகரத்திலேயே அமைந்திருக்கிறது. பொய்த்தீர்க்கதரிசி எப்போதும் தீர்க்கதரிசனரீதியாக ஐக்கிய அமெரிக்காவில் அமைந்திருக்கிறான். ஆனால் மகாவிஷப்பாம்பைப் பற்றியவரை, அது தீர்க்கதரிசனரீதியாக அமைந்துள்ள இடத்தின் குணாதிசயம் எப்போதும் நகர்ந்துகொண்டே இருப்பதாகும். மகாவிஷப்பாம்பு பரலோகத்தில் ஆரம்பித்து, பின்னர் ஏதேன் தோட்டத்துக்கு வந்து, இறுதியில் எகிப்தில் அமைந்திருக்கிறது.

பேசி, இவ்வாறு சொல்லு: கர்த்தராகிய ஆண்டவர் சொல்லுகிறது என்னவென்றால், இதோ, எகிப்தின் ராஜாவாகிய பார்வோனே, உனக்கு விரோதமாக நான் இருக்கிறேன்; தன் நதிகளின் நடுவில் படுத்திருக்கிற பெரிய மகரமே, "என் நதி எனக்கே உரியது; அதை நான் எனக்காக உண்டாக்கினேன்" என்று சொல்லுகிறவனே. எசேக்கியேல் 29:3.

திராட்சசத்தின் தீர்க்கதரிசனத்திற்குரிய இருப்பிடம் மாறுகிறது. யோவானின் காலத்தில், திராட்சசத்தின் ஆசனம், அதாவது அதன் சிங்காசனத்தைச் சுட்டிக்காட்டுவது, பெர்காமோனில் இருப்பதாக அடையாளப்படுத்தப்பட்டது.

பெர்கமுவிலுள்ள சபையின் தூதனுக்கெழுது: இரு வாய்களையுடைய கூர்மையான பட்டயத்தை உடையவர் இவ்வாறு சொல்லுகிறார்: உன் கிரியைகளையும், நீ வசிக்கும் இடத்தையும், அதாவது சாத்தானுடைய சிங்காசனம் இருக்கிற இடத்தையும் நான் அறிந்திருக்கிறேன். நீ என் நாமத்தை உறுதியாகப் பற்றிக்கொண்டிருக்கிறாய்; மேலும், சாத்தான் வாசம்பண்ணுகிற உங்களிடத்தில் என் விசுவாசமுள்ள சாட்சியான அந்திப்பாஸ் கொல்லப்பட்ட அந்த நாட்களிலும் கூட, என் விசுவாசத்தை நீ மறுதலிக்கவில்லை. வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 2:12, 13.

பு றமத ரோம் மேற்கொண்ட நடைமு றை என்னவெனில், தாங்கள் தொடர்பு கொண்ட எல்லா பு றமதத் தெய்வங்களையு ம் மீ ண்டு ம் ரோம் நகரத்து க்கு க் கொண்டுவந்து , அவற்றை Pantheon ஆலயத்தி ல் பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்து வதாகு ம். இதனாலேயே தானியேல், "அவனு னை பரிசு த்தஸ்தலத்தி ன் இடம் தரைமட்டமாக்கப்பட்டது " என்று

பதிவு செய்கிறான். புறமதரோம் என்பதின் பரிசுத்தஸ்தலத்தின் இடம் ரோம் நகரமாயிருந்தது; அது கி.பி. 330-ஆம் ஆண்டில் கான்ஸ்டன்டைன் மூலம் தரைமட்டமாக்கப்பட்டது. ஆனால் ரோமருக்குள்ளிருந்த பரிசுத்தஸ்தலம் Pantheon ஆலயமாகும்; Pan-Theon என்பதன் பொருள், "எல்லா தெய்வங்களின் ஆலயம்" என்பதாகும். ரோமர் சாத்தானின் ஆசனத்தின் இருப்பிடத்தை Pergamos இலிருந்து Pantheon ஆலயத்துக்கு மாற்றினார். சகோதரி வைட், புறமதரோமே வலுசர்ப்பம் என்று எங்களுக்குத் தெரிவிக்கிறார்.

"ஆகையால் திராகன், முதன்மையாக, சாத்தானை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தினாலும், இரண்டாம் நிலை அர்த்தத்தில், அது புறமதரோமின் ஒரு குறியீடாகும்." The Great Controversy, 439.

புறஜாதி ரோம் பத்து ஜாதிகளாகப் பிரிந்தது; பிரெஞ்சுப் புரட்சியின் போது எகிப்தின் நாத்திகத்தைக் கொண்டு வந்தபோது, பிரான்ஸ் தெற்கின் ராஜாவானது. 1917 ஆம் ஆண்டுக்குள், அந்தப் பாம்பு பிரான்ஸிலிருந்து ரஷ்யாவுக்கு நகர்ந்திருந்தது. பத்தாம் வசனம் 1989 ஐக் குறிக்கிறது; பதினொன்றாம் மற்றும் பன்னிரண்டாம் வசனங்கள் "எல்லைக்கோட்டின்" யுத்தங்களை (ராபியா மற்றும் உக்ரைன்) குறிக்கின்றன; மேலும் பானியம் யுத்தம், பதினாறாம் வசனத்தில் மும்மடங்கு ஐக்கியத்தை உறுதிப்படுத்தும்போது பாப்பரசுத் துறை நிறைவேற்றும் மூன்றாம் படியைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. இது நாற்பதாம் வசனத்தின் மறைந்துள்ள வரலாற்றைக் குறிக்கிறது.

இந்த ஆய்வை அடுத்த கட்டுரையில் தொடர்வோம்.

இயேசு கெய்சரியா பிலிப்பி [பானியம்] என்னும் எல்லைகளுக்குள் வந்தபோது, தம்முடைய சீஷர்களைக் கேட்டார்: மனுஷகுமாரனாகிய என்னை மனிதர் யார் என்று சொல்லுகிறார்கள்? அதற்கு அவர்கள்: சிலர், நீர் யோவான் ஸ்நானன் என்று சொல்லுகிறார்கள்; சிலர், எலியா; வேறு சிலர், எரேமியா, அல்லது தீர்க்கதரிசிகளில் ஒருவன் என்று சொல்லுகிறார்கள் என்றார்கள். அவர் அவர்களைக் கேட்டார்: ஆனால், நீங்கள் என்னை யார் என்று சொல்லுகிறீர்கள்? அப்பொழுது சீமோன் பேதுரு மறுமொழியாக: நீர்கிறிஸ்து, ஜீவனுள்ள தேவனுடைய குள்ளனான். இயேசு அவனுக்குப் பதிலாக: சீமோன் பர்-யோனா, நீ பாக்கியவான்; இதை உனக்கு மாம்சமும் இரத்தமும் வெளிப்படுத்தவில்லை, பரலோகத்திலிருக்கிற என் பிதாவே வெளிப்படுத்தினார். நானும் உனக்குச் சொல்லுகிறேன்: நீ பேதுரு; இந்தக் கன்மலையின் மேல் என் சபையை நான் கட்டுவேன்; பாதாளத்தின் வாசல்கள் அதின் மேல் மேற்கொள்ளாது. பரலோக ராஜ்யத்தின் திறவுகோல்களை நான் உனக்குத் தருவேன்; நீ பூமியில் கட்டுவது எதுவோ அது பரலோகத்திலும் கட்டப்பட்டிருக்கும்; நீ பூமியில் அவிழ்ப்பது எதுவோ அது பரலோகத்திலும் அவிழ்க்கப்பட்டிருக்கும். அப்பொழுது தாம் இயேசு கிறிஸ்து என்பதை ஒரு வரிடமும் சொல்லக்கூடாது என்று அவர்தமது சீஷர்களுக்குக் கட்டளையிட்டார்.

அந்தக் காலமு தல், தாம் ஒரு சலேமு க்கு ப்போகவேண்டு ம் என்று ம்,
மூ ப்பர்கள், பி ரதான ஆசாரியர்கள், வேதபாரசர்கள் ஆகி யோரால்
அநேக து ன்பங்களை அனு பவி க்கவேண்டு ம் என்று ம்,
கொல்லப்படவேண்டு ம் என்று ம், மூ ன்றாம் நாளில்
உயி ர்த்தெழவேண்டு ம் என்று ம், இயேசு தமது சீ ஷர்களு க்கு க்
காண்பி க்கத் தொடங்கி னார். மத்தேயு 16:13-21.